

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos; & ad hæc amara audiet.
Eccli. 29. v. 32.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

non *consumet* : quia hæc est ejus ignis conditio planè tremenda , cui similis in terrâ inveniri alius non potest. Habet hoc mali ab igne , ut urat , non habet hoc boni , ut occidat. *Devorabit eum ignis , qui non succenditur.* Job. 20. v. 26. & quare non succenditur , nisi quia nunquam illi alimentum deest ? Devorat , sed non destruit. an ergo seridè cogitasti aliquando , quid sit damnari ad talem ignem ? et an non

esset ardentior nostro , non est tior , acerbior , penetrantior , sufficit esse inextinguibilem. At te demique Dominam vocasse illud horreum , in horrendo fumo non perinde suum vocavi illum nem , in quo ardebant pascua ab ipso est salus hominum , sed ab ipso perditio. *Perditio tua tantummodo in me auxilium tuum.* Ol. 15. v. 9.

XIX.

Hospitabitur , & pascet , & potabit ingratos ; & ad hæc aversus dies. Eccli. 29. v. 32.

1. **C**onsidera per hunc hospitem , de quo sermo est præsentis loco , merito intelligi Christum JESUM , eum ad te venit in sanctissimo Sacramento. *Hospes eram , & collegistis me.* Matt. 25. v. 35. tunc enim , si unquam aliàs , verus est hospes animæ tuæ. sed ecce quàm diversus ab alijs. Hospites alijs , cum in domum tuam divertunt , non veniunt , ut te pascant , sed ut à te pascantur. Unde ipse Abrahamus , cum tres illos peregrinos Angelos recepit , illicè agnovit non ipsorum sed sui esse officij prospicere de cibo , & ideo celeriter cucurrit ad armentum , & tulit inde vitulum tenerimum. Gen. 18. v. 5. hæc enim est hospitalitas hominum , qui recipit , pascit , non qui recipitur. At tuus Dominus hospes est prorsus diversus , quia , ceu veniendo tantum parum ti-

bi , qui es vilissimus terræ vult præstare honoris , vult insuper venire , mensæ suæ te adhibere. *Hospitabitur , & pascet , & potabit* verò genere ciborum ? non aliter de se ipso. O rem summo deo stupore ! quia matres equidem suos lacte nutriunt , qui homines *pascunt & potant* , nunquam sanctorum , & visceribus proprijs. Præ matres invenies , quæ suis cibantur liberis , juxta illud : *Comeda fructum uteri tui.* Deut. 28. v. 17. quæ se ipsas obrulerint in cibum , si tamen nescio quâ misericordiâ de præte gloriantur ? *Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos.* Eccli. 4. v. 10. Vide igitur , quæ sit misericordia Domini tui.

2. Considera non dici solum *Hospitabitur* , sed etiam *Potabit* , nec dici dicitur

Estis sed etiam *Pascet*, ut significet, cum in sanctissimo Sacramento se tibi donat, perfectam dare refectioem. Cibum sine potu, & potus sine cibo, sunt equidem refectio aliqua, at non sunt refectio perfecta, sed tunc solum, cum junguntur simul. Itaq; Dominus utrumq; conjungit, *Pascet, & Potabitur*, non quod gustare carnem ejus non sit etiam gustare sanguinem, & gustare sanguinem non sit gustare carnem, sed ut intelligas, eum tibi dare perfectissimum epulum, quali scilicet opus est ad vitam perfectè servandam. Verum est, ut id etiam rudioribus planum faciamus, quemadmodum in Sacramento seipsum relinquere voluit sub duplici specie panis scilicet & vini, panis quidem, ut se cibum esse significet, vini verò, ut se potum esse demonstraret; ita tibi quoque res istas cogitatione distinguendas, ut earum saporem melius allequaris. & quis iste sapor? Recordatio eorum, qua Christus pro te passus est. non ignoras sacramentum istud ab ipso præcipuè relictum pro mortis suæ memoriâ: *Mortem Domini annuntiabitis, donec veniat.* 1. Cor. 11. v. 26. At mors ista non fuit mors ordinaria, fuit violenta, acerba, atrox, cruenta, & ideo ut illius omni istâ ratione memineras, dum recipis, cogita illud corpus à te recipi, quod pro te factum est præda mortis: cogita illum sanguinem à te recipi, qui ab illo corpore totus & tam copiosus pro te fluxit. ita perfecta erit refectio tua.

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

3. Considera tam esse sine dubio stupendam, quòd Dominus se ipsum præbeat in alimentum perfectum, prout modò dicebam, sed stupendum magis, quòd se præbeat ingratissimus, & sic tamen est. quòd pauci grati sunt Domino ob beneficium tam ineffabile, quale hoc est, quòd se ipsum nobis reliquerit in sanctissimo Sacramento? imò sunt ingratiissimi, quia quotidie contingit, ut multi hoc modo recipiant, & deinde paucis interjectis diebus illum à se expellant, ut hospitium in corde suo præbeant dæmoni. Hæc est ingratitudo tam barbara, quàm major alia excogitari vix possit. & tamen cum Dominus ad te venit, eam prævidet: quid ajo? prævidet: certò scit illam: *sciebat enim, quisnam esset, qui traderet eum.* Jo. 13. v. 11. & tamen non omittit venire, quasi æternum futurus esses illi fidelissimus. O inusitata prodigia! Ingratitudo sufficiens causa est tollendi beneficium alicui, cui factum est; quantò major est causa illud antea negandi. & tamen non solum hoc facit ingratissimus, sed factum millies repetit: *Pascet & potabitur*: non solum *Pascit & potat*.

4. Considera tum omne genus ingratitudinis videri durissimum, tum illud imprimis, quod ab eo recipis, quem quotidianum habuisti mensæ tuæ convivam. *Qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.* Pl. 40. v. 41. nam ut ingrato aliquando beneficium præstes, facile induci

D d d potes.

potes : induci, inquam, ut illi impetres aliquem Principis favorem, ut annulum dones aut vestem, aut aliud simile obsequium exhibeas. ut autem illum sumptu tuo alas continuo, eternum induci non poteris, quia videris in sinu tuo alere serpentem. Et hoc tamen est, quod continuo fieri vides à Christo JESU : *Pascet & potabit ingratos.* Miraculi instar maximi habebatur, quando S. Ambrosius etiam victum subministravit proditori, qui illi mortem machinabatur. porro hoc miraculum à Christo fit quotidie, isto discrimine, quod sanctus illud fecerit ei, qui prodere ipsum voluit, Christus autem illi faciat, à quo scit se iterum prodendum. *Qui manducat meum panem, levabit contra me calcaneum suum.* Jo. 13. v. 19. non solum levavit, sed etiam levabit.

§. Considera ad cumulum stuporis, postquam Dominus tantà erga homines benignitate est usus, cum cogi, ut talia dici audiat, quæ sint apta ad pariendam amaritudinem: *Et ad hec*

amara audiet. & quæ sunt ista audit? sunt quærelæ hominum si parùm ab ipso amencat, vos, dicit Dominus, & dicitis quo dilexisti nos? Mal. 1. v. 13. sunt jam antiquæ in mundo. At cum semper faciunt incedere nunc certè ex quo Dominus amore se nobis in Sacramento communicat, non sunt intolerabiles, sed nec excusationis aliquam tunc, quantum enim amor monstravit, qui etiam cibum se se voluit? tantum fecit desiderium intimè conjungendi, & quædam liquid efficiendi nobiscum. igitur non dabit, qui se ipsam quidquid aliud dederit, minus non ergo merito amare fecerit deat te dubitare, an acceptum quod minus est, siquidem ad accipiendum rite redispomas, post tanto amore dedit, quod est amarum. *Pereat Samaria, quæ ad amaritudinem concitavit DEUM suum.* Ol. 14. v. 1.

XX.

Scimus, quoniam diligentibus DEUM omnia cooperantur in bonum, qui secundum propositum vocati sunt Sancti. Rom. 8.

1. Considera felicem eorum conditionem, qui seriò student amare DEUM. illorum bono omnia serviunt: *Diligentibus DEUM omnia cooperantur in bonum.* ita constitutum

est Universum, ut partes ipsarum nobilioribus serviant. *Quæ est, serviet Sapiens.* Prov. 15. & sic omnia demum debent esse obsequium illorum felicitati, &